

سوره عادیات

شماره: ۱۰۰

جزء: ۳۰

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۱۴

تعداد آیه: ۱۱

ahlolbait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

سوگند به اسبان دونده ای که همه کنان [به سوی جنگ]

می تازند (۱)

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

و سوگند به اسبانی که با کوبیدن سمشان از سنگ ها

جرقه می جهانند (۲)

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

و سوگند به سوارانی که هنگام صبح غافل گیرانه به دشمن

هجوم می برند (۳)

فَأْتِرْنَ بِهِ نَقْعًا

و به وسیله آن هجوم، گرد و غبار فراوانی بر انگیزند (۴)

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

و ناگاه در آن وقت در میان گروهی دشمن در آیند؛ (۵)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

[که] قطعاً انسان نسبت به پروردگارش بسیار

ناسپاس است، (۶)

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

و بی تردید خود او بر این ناسپاسی گواه است، (۷)

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

و همانا او نسبت به ثروت و مال سخت علاقه مند است [و

به این سبب بخل می ورزد.] (۸)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

آیا نمی داند هنگامی که آنچه در گورهاست

برانگیخته شود. (۹)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و آنچه در سینه هاست پدیدار گردد، (۱۰)

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

بی تردید در آن روز پروردگارشان نسبت به آنان آگاه است [و بر

پایه اعمال نیک و بدشان به آنان پاداش و کیفر دهد.] (۱۱)